

билъ откъснатъ. Отъ тукъ четата ударва за *Кална Усойна*, около Кипиловския гребенъ и *Демиръ Капия*, дѣто имало добри мѣста за укриване. Но изпитнигѣ до тукъ не се свършватъ. Силниятъ дѣждъ направя барутя имъ на каша, а чакмаклиитѣ пушки не ловѣли. Турцитѣ все вървѣли по диритѣ имъ и постоянно ги обстрѣлвали. Когато вече рѣшили да се махнатъ и отъ това мѣсто, тѣ убили още двама войника, но затова пѣкъ изгубватъ едни отъ най-виднитѣ си четници: *Георги Обретеневъ* билъ смъртоносно раненъ и за да не падне въ турски рѣще изпива отрова; храбритѣ *Дели Ради*¹⁾ и *К. Кючукевъ* били убити, а *П. Баневъ* — раненъ. Прѣслѣдвани още по-нататѣкъ, тѣ изгубватъ *Юрданъ Димитровъ* и *Стефанъ Кънчевъ*. Четницитѣ *Маринъ* и *Ставри* прѣдложили да се бѣга къмъ Сливенската гора, а *Петъръ Гендовъ* — къмъ Стара Рѣка. Часть отъ четата се отдѣля по посока за *Сливенъ*, а при Стоилъ оставатъ: *Драгостиновъ*, *В. Желчевъ*, *К. Кавръковъ*, *Петъръ Гендовъ*, *З. Великовъ*, *М. Гаджаловъ*, *Т. Андрѣевъ*, *А. Кутевъ*, *В. Кавлаковъ*, *С. Серткостовъ*, *Г. Костовъ* и *Ю. Димитровъ*.

На 9-и май тѣ те отзовали на *Кална Усойна* и стигатъ до *Кечи-Дере*. Турцитѣ все не прѣставали да ги сподирватъ, а при това пада и гѣста мъгла. При *Вратника* ги посрѣща сливенскиятъ бюлюкбашия Османъ заедно съ потеря. Тамъ сж паднали още трима видни възстанници: *Драгостиновъ*, *Серткостовъ* и *Кавлаковъ*. Слѣдъ туй сражение при войводата оставатъ само *Георги Дражовъ*, *Кондю Кавръковъ*, *Михаилъ Д. Гаджаловъ*, *Василъ Желчевъ* и *Андонъ Кутевъ*. Тѣ се опжтватъ за село *Бъла*, но и тамъ били срѣщнати отъ потеря, отъ дѣто, слѣдъ като се избавили, прѣхвърлятъ се къмъ южнитѣ склонове на Ст.-Планина и се озоваватъ при село *Терзобасъ*. Тамъ *Андонъ Кутевъ*, прѣоблѣченъ, отива за хлѣбъ, но бакалинтъ *Енчо Ивановъ*, отъ страхъ прѣдъ турцитѣ, го издава, и *Кутевъ* билъ заловенъ отъ потерята. *Стоилъ Войвода* разбралъ каква е работата, слѣдъ като върниятъ му четникъ тѣй се забавилъ, и отива въ близкото село *Алобасъ*. Отъ тамъ, слѣдъ като прѣспалъ заедно съ тримата си другари, слиза край *Тунджа*, между селата *Екисче* и *Бинкосъ*, за да си починатъ край нивята подъ *Сатма-Чешмя*. Тамъ, по лая на едно биволарско куче, се озовава готвата *Бинкоска* потеря и ги заобикаля. Четницитѣ поискали да гърмятъ (останало имъ само по единъ револверъ съ по 3—4 патрона), но *Стоилъ* не позволилъ и ги накаралъ да се прѣдадатъ. (Това е по думитѣ на *Димитровъ*, но друга

¹⁾ Старецътъ *Дели Ради* отъ *Нейково*, разправятъ, пръвъ из- между четата излиза прѣдъ нея и запасвайки си бѣлитѣ рѣжави, съ псувни се отправя срѣщу турския аскеръ „безъ да му мигне око̀то“, че става напраздна жертва по тоя начинъ.